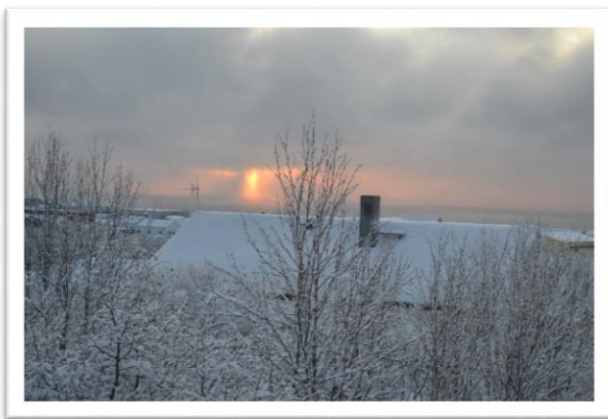

Julen 2016

Kjære slekt og venner!

I skrivende stund er det full vinter her i Vadsø. Snøen har lavet ned og snøskufle har vært flittig brukt. Vi er ikke så veldig begeistret for mye snø så tidlig på vinteren, men vi må medgi at det både blir penere og lysere med snø på marka. Sjøl om mørketida er fattig på lys er det vakkert blålys på klare formiddager. Når man i tillegg opplever kvelder med sprakende nordlys og

måneskinn over snødekt landskap, kommer man i opphøyd stemning. Noen kaller det for julestemning - kanskje det stemmer.

At jula blir hvit i år, er det liten tvil om, sjøl om meteorologene melder mildvær og regn. I dag er det ni dager igjen til julekvelden, dager som nok i stor grad blir benyttet til sjaining i huset og kakebaking.

Årets jul blir feiret sammen med Stine og Steffen. Steffen er opptatt med sin siste eksamen i dette semesteret i studiet økonomi og administrasjon ved universitetet i Tromsø. Han kommer hjem om to dager, mens Stine kommer like før jul. Begge to skal reise tilbake i romjula. Vi gleder oss til å nyte hyggelige juledager sammen med dem.

Som tidligere år har det vært mange og rike opplevelser sammen med barn, svigerbarn og barnebarn. Vi vil ikke kjede dere med kronologiske oppramsinger, så derfor prioriterer vi en del hendelser som vi har festet oss ved i løpet av året.

For å begynne med meg selv, så har jeg fått ny arbeidsgiver. Arbeidsgiveren er både myndig og rettferdig. Jeg opplever stor grad av medbestemmelse og trivsel i den nye jobben samt gode tilbakemeldinger fra sjefen. Arbeidet er ikke særlig inntektsbringende, men rosende ord og anerkjennelse for godt

utført arbeid er for meg mer enn nok. Når jeg i tillegg opplever kjærlig omsorg og «litt godt attåt», krever jeg ikke påslag i lønn. Arbeidsgiveren min ble forresten kjent med meg for 45 år siden og har i de siste 40 årene vært min kone.

Jeg valgte å gå av med AFP i september og er derfor hjemmeværende husfar med ansvar for daglige gjøremål. Dagene er relativt rutinepreget og starter med en spasertur på ca. halvannen time iberegnet å følge ho mor til jobben. Vel hjemme igjen leser jeg skjønnlitteratur og er nettopp ferdig med Karl Ove Knausgårds Min kamp. Jeg prøver så godt jeg kan å lage smakfulle middagsretter til ho mor kommer hjem fra jobb og jeg forsøker også å holde det ryddig og rent både inne og ute.

Ho mor jobber fremdeles i voksenopplæringa her i Vadsø. Jobben med å få fremmedspråklige elever til å bestå kravene til norsk grunnskole er krevende. Sjøl om ho trives godt i jobben, kan det være dager som hun føler seg sliten og da er det godt å vite at jeg kan bidra med å avlaste henne fra huslige plikter.

Heldigvis har vi landstedet vårt på Skjånes. Der kan vi nyte dagene med andre gjøremål enn her i byen. Også der har vi arbeidsoppgaver, men når det gjelder utførelse av disse, er det nok jeg som er sjefen. Dog stiller det seg litt annerledes med planlegging av nye prosjekter. Da kommer ho mor til sin rett med sterke og klare meninger. I løpet av sommeren og høsten har vi bygd et tilbygg på den gamle og nesten felleferdige fjøsen. Her har hun vært handlangere med ansvar for oppmåling og saging av reisverk og planker, samt maling av vegger, mens jeg har snekret. Men før vi gikk i gang med råbygget, fikk vi god hjelp av Steffen og Ståle med å mure opp grunnmuren til kjellerdelen. Steinar var hovedsnekker når taket ble konstruert og satt opp, ofte med fare for både benbrudd og kvestelser på et usikret byggeprosjekt. Hadde arbeidstilsynet fått «snusen» i dette, hadde nok byggherren fått kraftig bot. Vi takker guttene våre som har hjulpet oss med bygginga og vi tror nok at

«gojenta» vår, ho Stine, også kan bidra med for eksempel å male andrestrøket på nybygget.

Når man har landsted må man jo sørge for sysselsetting. Derfor har vi kjøpt oss ei snekke. Det er en båt av typen Fjord snekke og den er 23 fot og har en motor på 30 hk. Båten er bygd i 1974, men den er velholdt og mye er restaurert, bla. nytt elektrisk utstyr og relativt ny motor (ny i 1996) som er lite brukt. Båten har stor kabin med

liggeplass til fire. Den er sertifisert til åtte passasjerer og den går med ni knops fart. Putetrekkene er slitte og klare for utskifting. Vi har demontert alle sitteplasser og tar sikte på å restaurere dem med ny skumgummi og nye trekk i løpet av vinteren. Trekkene er kjøpt inn og er klare for tilpassing og montering.

Vi har allerede en båt, Sjaluppen, som er en skjærgårdsjeep på 18 fot med 60 hk påhengsmotor. Den har vi hatt siden 2003 og den har vært brukt hovedsakelig til fiske på Hopsfjorden. Vi tar sikte på å bruke begge båtene, så vi håper at det blir mange fine turer på Hopsfjorden til sommeren.

I sommer fikk Hanna og jeg anledning til å møte noen av mine slektninger fra Amerika. Ronald Steele og Ingrid Hammon var på Norgesferie. De besøkte bla. Oslo, Bergen og Tromsø. Tromsø, byen hvor Ronalds og min bestefar, Sigvart Ingebrigtsen vokste opp, ble møtestedet for oss. Her tilbrakte vi ei helg sammen med dem og annen familie i

Tromsø. Vi fungerte som guider for dem og besøkte Ishavsmuseet, Ishavskatedralen og fjellheisen sammen med dem. På Ishavsmuseet var vi på utkikk etter en kniv som bestefar Sigvart hadde donert til museet. Kniven hadde han brukt mens han drev pelsdyrfangst på Svalbard vinteren 1909. Dessverre fant vi ikke kniven, så vi var litt skuffet over det, men alt i alt hadde vi ei fin helg sammen med dem i Tromsø. Nå er vi invitert til å besøke Ronald i Fort Lauderdale i Florida.

Som før nevnt så har vi vært gift i 40 år. Bryllupsdagen var 20. november, som er samme dag som broren min, Steinar Georg, fylte 70 år. I høstferien som var i oktober reiste vi til Bergen for å besøke barn og barnebarn. Vi hadde med fisk og diverse godsaker i kofferten som skulle fordeles på arvingene.

Steinar møtte opp på flyplassen for å ta imot oss. Det gjensto å møte Ståle for å avlevere varene før vi skulle hjem til Steinar for å spise pizza. Da vi kom til oppsatt møtested, dukket ikke Ståle opp, så vi måtte litt skuffet kjøre til et annet sted for å møte han. Etter først å ha kjørt feil, kom vi omsider fram til det nye møtestedet. Der satt det ei lita jente som jeg straks kjente igjen. Det var ho lille Ingrid, Steinars yngste barn, som da var bare ett og et halvt år gammel. Vi spurte Steinar om hvorfor hun var der. Han svarte at hun var med mora for å kjøpe pizza. Ingen Ståle var å se, men Steinar fikk oss med inn i et lokale for å hente pizzaen og kona. Da vi kom inn, ble vi både mållause og nesten sjokkert. Der ble vi møtt av alle barn, svigerbarn og barnebarn, alle kledd i finstasen. Ved nærmere betraktning av lokalet, så vi at vi var kommet til et utested der det var dekket langbord

med plass til mange gjester.

Kort fortalt: Vi var der for å feire vår 40-års bryllupsdag.

En større overraskelse enn dette har vi ikke opplevd og vi fant ingen grunn til å markere selve bryllupsdagen etter denne uventede opplevelsen.

Vi vil konkludere med at 2016 har vært et godt år for hele familien Olsen. Vi har mye å takke den nærmeste familien for, både feiring av 40 års bryllupsdag, hyggelige stunder og hjelpsomme hender når vi har trengt det. Mest av alt vil vi dog få takke for omsorg og samhold i familien.

Vi skulle hatt mer kontakt med både venner og familie, men det viser seg vanskelig å få det til. Vi tar gjerne imot besøk, både her i Vadsø og på Skjånes. Hvis en eller flere av dere banker på, har vi både liggeplass, mat og evne til å inkludere dere i det Olsenske hjem.

Med dette vil vi ønske alle ei riktig god jul og et fredfullt nyttår.

Hanna og Arvid.